

میدان کار فرهنگی جایی برای کسب درآمد نیست

اولین باری که انجام کار فرهنگی را کلید زد، ۹ سال بود. آن زمان در مسجد با پایگاه بسیج همکاری داشتیم. همان جابود که با فضای مسجد بیشتر آشنا شدم. اولین پروژه فرهنگی ای که انجام دادم، راه اندازی یک هیئت مذهبی دانش آموزی بود که دستاوردهای خوبی هم داشت. اسم آن هیئت عاشقان امام حسین (ع) بود و اعضای آن، همه هم سن و سال بودیم. انجام کار فرهنگی به من انرژی می دهد. کار فرهنگی میدانی است که انسان باید در آن خرج کند، جایی برای کسب درآمد نیست. شما باید از خودت بگذری، از مادیات بگذری و از جانت هم بگذری. من گاهی تا ساعت ۲ شب درگیر کار هستم اما وقتی ثمره کار خود را می بینم انرژی می گیرم.

ساکنان محله حسین آباد بومی همین جا هستند

من در محله حسین آباد زندگی می کنم. یکی از ویژگی های این محله، این است که بیشتر ساکنان آن بومی این منطقه هستند و ساکنان آن نسل در نسل ساکن همین محله بوده اند. اهالی این محله از صمیمیت زیادی برخوردارند و بیشتر اهالی محل با یکدیگر رابطه خویشاوندی دارند. برای مثال پدر من در این محله متولد شده و من هم در همین محل به دنیا آمده ام. یکی از مهم ترین ویژگی هایی که در رابطه با این محله می توان به آن اشاره

آدم باید با کاری که انجام می دهد، رفیق باشد امیر رضا اختری هستم، متولد ۱۸ اردیبهشت ۱۳۷۲. در دبیرستان رشته تجربی خوانده ام و از دانشگاه تربیت مدرس لیسانس رشته تفسیر قرآن گرفته ام. چند سال است که در ناحیه ۴ آموزش و پرورش مشهد، دبیر ریاضی هستم و در کنار آن هم فعالیت های مختلف فرهنگی انجام می دهم. در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۵ به عنوان دبیر نمونه ریاضی شهر مقدس مشهد انتخاب شدم. مدیریت دارالقرآن سپاه ناحیه مالک خراسان رضوی، نماینده جوان شورای اجتماعی محلات، عضو گروه مشاوران جوان شهردار مشهد، فرمانده بسیج دانشکده تربیت مدرس مشهد، مؤلف کتاب آموزش زبان ریاضی و عضو کمیسیون حاشیه شهر مشهد در گروه مشاوران جوان شهردار از دیگر فعالیت هایی است که انجام می دهم. همیشه از من سؤال می کنند که تو چگونه به این همه کار می رسی و گاهی به عنوان نمونه هم معرفی می شوی؟ اگر انسان با محیط و فضای کاری اش رفیق باشد، کارش به خوبی پیش خواهد رفت. من همیشه سعی کرده ام که با شاگردانم رفیق باشم. اگر نیت الهی شد، کار درست پیش می رود. این روزها در کنار دیگر کارهایم در حال نوشتن چند کتاب هستم. یکی از کتاب هایی که در حال تکمیل است آموزش زبان ریاضی است.

گفتگو با امیر رضا اختری معلمی که اعتقاد دارد کار فرهنگی میدان کسب و کار نیست

رفاقت به زبان ریاضی!

بیژن یزدی - بعد از هماهنگی های لازم و در روز موعود، به مسجد چهارده معصوم (ع) در خیابان علیمردانی رسیدم. داخل مسجد که شدم، دیدم چند نوجوان دارند همراه با یک معلم قرآن تمرین روخوانی می کنند. همین که گفتم با آقای اختری کار دارم، همه شان گفتند برو اتاق بسیج. یکی از بچه ها که ظاهر آمی خواست سری به حیاط مسجد بزند، گفت: «برویم تا اتاق بسیج را به شما نشان دهیم.» از پله بالا رفتم. در که باز شد، دیدم یک میز پینگ پنگ و بعد یک میز فوتبال دستی در اتاق بسیج مشهد است که حال و روزشان نشان از کاربری زیادشان داشت. با دیدن این ها در دلم گفتم کاش خانه ما نزدیک این مسجد بود. آقای اختری جلو آمد و با هم احوال پرسی کردیم و قرار شد برای انجام مصاحبه به سالن اصلی مسجد برویم. در طول مصاحبه با امیر رضا اختری مدام از خودم سؤال می کردم مگر یک آدم چقدر انرژی، توانایی و استعداد برای انجام کارهای مختلف دارد که این آقای اختری این گونه است.

اولین باری که انجام کار فرهنگی را کلید زد، ۹ سال بود. آن زمان در مسجد با پایگاه بسیج همکاری داشتیم. همان جابود که با فضای مسجد بیشتر آشنا شدم. اولین پروژه فرهنگی ای که انجام دادم، راه اندازی یک هیئت مذهبی دانش آموزی بود که دستاوردهای خوبی هم داشت.